

Hastalıktan kaçılır mı?

İstanbul/Eyüp'ten İsmail Ünsal: “Şu hadisin açıklamasını yapar mısınız: “Salgın hastalığın çıktığı yerden kaçan savaştan kaçan gibi olur. Sabredip orada kalan ise savaşta sebat eden kimse gibidir.”¹

HASTALIKTAN KAÇMAK

Derdi veren Allah درمانını da vermiştir. Hastalığı veren Allah ilâcını da vermiştir. Öylesine bir rahmet insanları kucaklamıştır ki, devasız dert, şifasız hastalık yoktur. Fakat ne ki, bulup keşfetmek ve insanlığın hizmetine sunmak gerekiyor.

Hastalıktan kaçmayı; hastalıkla mücadele etmeyi bırakıp, hastalıktan muhtemelen virüs de kapıldığı halde farkında olmayıp oradan düşüncesizce uzaklaşmak şeklinde anlayabiliriz. Yasaklanan davranış budur.

Bu hadiste Peygamber Efendimiz (asm) hastalığa karşı tedbir almayı, hastalıkla mücadele etmeyi, hastalığı teşhis edip tedavisi için çalışmayı ve insanların hastalıktan kurtulması için çaba göstermeyi emretmektedir. Bunun aksi kaçmak hesabına geçer.

Tedbir almayıp kaçmak insanları hastalığa terk edip çaresiz bırakmak demektir. Sorumluluk mevkiinde bulunanların bunu yapması hainliktir, günahtır.

Salgın hastalığın bulunduğu yerden ayrılmayıp tedbir de almamak İslâmî bir davranış değildir.

DİCLE'DE BİR KOYUNU KURT KAPSA

Orduları teftiş için Şam'a giden Hazret-i Ömer (ra), Şam'da veba salgını olduğunu öğrenince Ordu Komutanı Ebu Ubeyde bin Cerrah ile Şam dışında görüştü. Şam'daki salgınla ilgili ne gibi tedbirler alındığını, nelere ihtiyaç olduğunu Ebu Ubeyde ile müzakere etti.

Şam'a girmeyip ayrılmak isteyince Ebu Ubeyde:

“Allah’ın kaderinden mi kaçıyorsun ya Emira’l-Mü’minin?” dedi.

Hazret-i Ömer’in (ra) cevabı sert oldu:

“Keşke bunu senden başkası sorsaydı yâ Ebâ Ubeyde! Evet, Allah’ın kaderinden Allah’ın kaderine kaçıyoruz. Bize düşen tedbir almaktır. Hastalığa teslim olmak değil. Tedbir da almak kaderdendir. Develerini iki yamacı olan bir vadiye götürsen, o yamaçlardan biri otlak, diğeri kıraç olsa, devlerini otlak yerde gütmek istediğinde Allah’ın kaderi ile gütmüş olmaz mısın?”

Hazret-i Ömer (ra) bu cevabıyla kader, teslimiyet, rıza ve tevekkül adabının tedbir almaya ve gerekeni yapmaya engel olmadığını söylemiş oluyordu. Yöneticiliği hizmet sayan ve “Dicle’de bir koyunu kurt kapsa Allah’ın bunu Ömer’den soracağından korkarım” sorumluluğuyla görev yapan Hazret-i Ömer (ra), siyasî ve idarî sorumluluk üstlenenlerin, millet için gerekeni savsaklamadan derhal yapmalarının aynı zamanda “Allah korkusunun” bir tezahürü olduğunu vurgulamıştır.

YERYÜZÜ BİR ECZANE-İ KÜBRADIR

Hadisten çıkardığımız başlıca hükümler:

1- Yeryüzü bir eczahane-i kübradır. Allah (cc) her derdin devasını, her hastalığın şifasını yeryüzünde yaratmıştır. İnsanoğlu fenn-i tıp ilmiyle, yeryüzü eczahane-i kübrasını inceleyip, Hakîm-i Zülcelâl’in her derdin ilâcı olarak koyduğu envai çeşit macunları ve tiryakları envai çeşit bitkiden ve hayvandan² bulup keşfederek hastalıkların tedavisinde kullanmakta yetkilidir, görevlidir ve sorumludur.

2- Allah’ın yeryüzüne koyduğu şifa değerlerini keşfetmek için çaba göstermekten kaçmak, savaştan kaçmak gibidir. Çünkü savaştan kaçmak cesaretin, şecaatin, vatan sevgisinin ve millet için hamiyetin olmadığını gösterir. Hastalıklara yeryüzü eczanesinden şifa devşirmekten kaçmak ise bilginin, gayretin, sabrın, hamiyetin ve insanlık sevgisinin olmadığını gösterir. Dolayısıyla meşrû ve makbul değildir.

3- Yöneticilik mevkiinde bulunanlar hastalıklara tedbir almakla yükümlüdür. Eğer tedbir almayıp insanları hastalıklara karşı çaresiz bırakırlarsa millete hıyanet etmiş olurlar.

4- Hastalıklara tedbir almak, hem koruyuculuk açısından, hem tedavi açısından önemlidir ve bunlar teslim, kanaat ve tevekküle zıt değildir, kader anlayışına aykırı değildir. İhmal edilmemelidir.

5- Hastalıklara tedbir alırken karşılaşılan zorluklar sabırla, azimle, sebatla ve

gayretle aşılmaya çalışılmalıdır. Pes etmemelidir.

GÜNÜN DUÂSI

Ey hastalıklara şifa yaratan! Ey hastalıkları lütuf ve ihsan sayan ve ibadet kılan! Ey hastalıkları rahmetine basamak kılan Allah'ım! Hastalıklarımıza şifalar, dertlerimize devalar lütfeyle! Kaldıramayacağımız yükten, çekemeyeceğimiz dertten, tahammül edemeyeceğimiz hastalıktan cümlemizi muhafaza eyle! Âmin.

Dipnotlar:

1- Müsned, 6/82, 145, 255; Camiü's-Sağir, No: 597. 2.

2- Asa-yı Musa, s. 2.